

Pozdravujem Vás pán Profesor a ostatný.

Píšem Vám report z projektu Filipa Neriho v Kisumu-Keňa za mesiac Február. Počet našich chlapcov sa pohyboval okolo tých 13-14. Boli vo veku od 12 do 17 rokov. V tomto mesiaci sme sa takmer ani nezastavili. Bolo to veľmi, veľmi rýchle. Do školy sa nám podarilo umiestniť sedem chlapcov. V Keni sa mení školský systém. Už nebude 8 plus 4, ale 6 plus 6 plus 4. Kopírujú vyspelé štáty ako Kanada. Do tohto druhého nového istému nám zatiaľ pribudli dvaja chlapci. Vola sa to Junior Secondary School a je to také pokračovanie základnej školy...Len sa zmenil názov. Táto zmena sa pripravovala roky, ale aj tak to ešte dlho potrvá. Vládi chýbajú peniaze. Pre príklad musí rodič, v tomto prípade my, zabezpečiť aj stoličku a lavicu pre daného žiaka. Samozrejme, že sa zmenila uniforma, takže treba aj tú. Na strednú školu sme umiestnili 5 chlapcov, ktorí ukončili základnú školu minulý rok. Máme dokonca aj jedného chlapca, ktorý sa vďaka svojej snahe dostal na jednu z najlepších národných stredných škôl Mbita secondary. Chlapec sa volá Raimond má 17 rokov. Raimond skončil najlepšie z všetkých na svojej základnej škole. Nedal nikomu šancu. Snaha sa mu odmenila. Dostal štipendium z jednej miestnej banky. Vďaka Bohu za to. Tento chalanisko prišiel do centra v roku 2021. Pochádza z Ugandy, kde býva jeho mladšia sestra a starénka. Rodičia im zomreli. To, že mu mozog funguje, zistíte hneď na prvýkrát, keď sa s ním začnete rozprávať. Ďalší chlapec, ktorý nastúpil na strednú školu je Paul 15 r. Je to brat chlapca, ktorý so mnou pricestoval na Slovensko. Pochádza z problematickej rodiny, kde otcova zodpovednosť je na bode 2 z 10 stupňovej stupnice. Mama im zomrela, takže otec drží kormidlo. Tejto rodine sa naozaj snažíme pomáhať, aby tá ich loď, ktorá narazila na kameň, aby sa nepotopila. Ďalším chlapcom na strednej Jacob 16r. V centre ho máme už 4 triedy. Spoznal všetky dečky inštitúcie v Kismu až skončil u nás. Nemého nikoho. Do Kisumu prišiel s jeho dvomi staršími sestrami, keď mal 7 rokov. Sestry utiekli od ich otca a zobrali aj jeho. Po príchode do Kisumu sa Jacob stratil a svoje sestry už nikdy nevidel. Pochádzali z oblasti pri Tanzánii. Mama im zomrela a, čo si Jacob pamätá tak otec dobrý nebol. To je dôvod prečo sestry utiekli. Z Jacob vyrástol veľký chlapec, ktoré čaká ešte dlhá cesta života. A kto vie možno raz nájde aj jeho sestry. Otcu sme sa pokúšali nájsť, ale nič. Ľudia tu veľa krát bývajú v prenajatých domoch, takže ak sa odsťahujú tak nikto nič potom nevie. Lebo čísla domov a ulice tu zatiaľ nefungujú.

Raimond

Potom tu máme ešte chlapca menom Alex 17r. A Fidel Castro 16r. Prvý Alex býva so svojou mamou, ktorá príliš zodpovedná, teda nie je. Jej komunikácia vám môže zvýšiť aj tlak: Len neni dávno sa presťahovali do mesta Búšia pri Ugande. Bol to, ale problém, lebo som mu našiel školu tu v Kisumu. Na poslednú chvíľu sa potom všetko pomenilo, lebo tento chlapec nemal, kde v Kisumu bývať. Ako sľúbila jeho mama, že bude bývať u stýka, tak to sa nestalo. Strýko o tom ani nevedel: Chlapec je, ale v škole, a to je dôležité. Ďalším chlapcom je Fidel Castro. Tu to bolo také všelijaké. Chlapca sme podporovali a jedna organizácia sa na nás priživovala. Chodili do školy a fotili si ho. Predstierali, že oni sú ti, ktorí ho sponzorujú s všetkým, čo k tomu patrí. Občas sa to tu, ale stáva. Nebolo to prvý raz, že sa nejaká organizácia na vás priživuje. Keď sme nato pred nedávnom prišli, tak som im povedal, nech ho teraz podporujú na strednej škole. Utiekli preč a nechali ho tak. Fidel potom chodil do nášho centra pýtať podporu, lebo ti druhý sa už neukázali.

V tomto mesiaci sme začali aj stavbu nového múru a ihriska okolo nášho nového centra. Hrubé práce trvali takmer tri týždne. Malo to byť menej, ale veci sa začali trochu komplikovať. Všetko chýbalo. Ako cement, piesok, kamene a pod. Kalkulácia, ktorá sa spravila nebola dobre nastavená. Viete, ak vám niekto povie, že bude treba 130 mečov cementu a nakoniec to bolo takmer 200. A takto by sme mohli pokračovať. Ostatné práce okolo domu pokračujú do dnes. Bolo a je tam práce ako na kostole.

Poul 15

V tomto mesiaci sme mali aj dve veľké slávnosti. Najprv to bol krst jedného chlapca menom Robert. Príprava na krst trvala takmer rok. Bolo to jeho rozhodnutie. Nikoho na krst samozrejme nenútime. O pár dni neskôr to bolo Birmovka pre 8 našich chlapcov. Bola to veľká slávnosť ako, kde kôl-vek na svete. Všetci boli pekne vyobliekaný a po birmovke nás čakal obed, ktorí sme uvarili deň pred tým. Si, ale predstavte, že náš slávnostný obed, teda mäso sa nám pokazilo. Teda lepšia povedaná šťava skysla. Ladničku nemáme príliš veľkú takže to ostalo vonku. Nuž, ale, nebolo až také zlé, lebo sme všetko zjedli. Inšie nám ani neostávalo. Veď sme boli hladné ako vlci.

Na konci mesiaca sa nám podarilo niečo o čom sme snívali celé roky. Presťahovali sme sa do vlastného centra. Sťahovanie nám zobralo celý deň. Poviem vám. Sťahovanie je hrozná vec. Nikto nič nevie, čo, kde je. Čaká nás tam ešte veľa práce, aby sme si toto naše nové miesto pekne urobili a starali sa on.

Počas tohto mesiaca sme ešte po platili poplatky kopu naším chlapcom, ktorí chodia do školy. Medzi nich sa zatúlalo jedno dievča Sophia. Je to sestra jedného z našich bývalých chlapcov, ktorý sa na školu vykašlal. Sestru som našiel len náhodou, keď sa sa pýtal na jej brata, ktorého som v škole nenašiel. Sophia bola poslaná domov, aby priniesla peniaze. Na ulici predávala pre jej mamu cukrovú trstinu. Dievča je v štvrtom, teda poslednom ročníku strednej školy. Má nedoplatky ešte od prvej triedy. Táto rodina žije bez otca v podmienkach, o ktorých sa veľa ľuďom ani nezdalo. Tak sme jej pomohli zaplatiť povinne poplatky za celý posledný štvrtý ročník. Takže toto by tak v skratke bolo asi všetko to najdôležitejšie, čo sa u nás prihodilo.

Vo februári odišiel z centra po troch mesiacoch aj Timo Mikluščák. Za všetko čo pre centrum urobil mu veľmi ďakujeme. Týmto ďakujem Vám pán Profesor a Univerzite sv. Alžbety za vašu finančnú, ale aj duchovnú podporu, ktorú dostávame.

Sophia

Ďalej patrí veľké ďakujem našim podporovateľom zo Slovenska, ale aj Egypta a Malty. Máte veľkú zásluhu na tom, čo sa nám všetko podarilo spraviť a postaviť. Nech vás náš Boh za to odmení. Jedno viem, ale isto, že Pán Profesor Krčméry by mal z toho obrovskú radosť, čo sme všetko urobili a, že pokračujeme na ceste budovania lepšieho sveta. On to určite, ale všetko vidí a je rád. Modlite sa za nás v nebi.
Ďakujeme.

Tomáš Rusnák

Popolcova streda

Múka pre chudobnú rodinu.

Prvý den ,ked sme začali budovat plot okolo nášho centra.

Výstavba múru.

Výstavba múru.

Výstavba múru.

Výstavba Ihriska.

Stahujeme sa 27.2.2023

Utečenci z Rwandy. Dali sme im chlieb, mlieko a vodu. Pokračovali do najväčšieho utečeneckého tábora Kakuma na severe Keňe.

Duchovný život je pri našej práci veľmi dôležitý. Preto je modlitba našim denno denným chlebom.

Največšie nakupne miesto v Kisumu. Kibuye market. Kúpite tu takmer všetko čo len chcete.

Vysmiaty Jason

Susedcké deti

Peto fotograf počas birmovky.

Aj takéto horúce dni sme mali.

Timo ide domov.

Aj tu sa najdu ludia čo nevedia z peniazmi . Stavaju si Biely dom.